

Τῇ ἑ' τοῦ μηνὸς αὐγοῦστοῦ

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος (†362).
Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ς'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

K ^{B8}

^{Πα}

ρι ι ι ι ε ^{Β8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ο ον μου ^{Β8} προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{Β8} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα ακου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

^{Β8} Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου ^{Β8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
 νη η ει σα α α ακου σο ον μου Κυ υ ρι ι
 ε ε

Ἡ Στιχολογία. ^{Β8}

^{Β8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου
 και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

^{Β8} Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ι ας του προ φα σι ζεσ θαι προ φα α σεις εν α μαρ τι

ι αῖς

Σ^{B8} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{B8} αι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Ο^{B8} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Α^{B8} κου σονται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{B8} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λη στην ψυ χη

ην μου

Φ^{B8} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο
με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγελω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και
συ εγνωστας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π ρο σχεις προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα πο δω ως μοι

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μ

Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την

φω νηντης δε η σε ω ως μου

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δεῦτε συνανέλθωμεν, τῷ Ἰησοῦ ἀναβαίνοντι, εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, κάκει ἀκουσόμεθα, φωνῆς Θεοῦ ζῶντος, Πατρὸς προανάρχου, διὰ νεφέλης φωτεινῆς, προσμαρτυρούσης ἐν θείῳ Πνεύματι, αὐτοῦ τὴν γνησιότητα, τῆς αἰδίου Ὑιότητος, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμενοι, ἐν φωτὶ φῶς ὁφόμεθα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε προχορεύσωμεν, καὶ ἑαυτοὺς ἐκκαθάρωμεν, καὶ πιστῶς ἐτοιμάσωμεν, πρὸς θείαν ἀνάβασιν, τῆς ὑψηλοτάτης, Θεοῦ πολιτείας, ὅπως ἐπόπται τῆς αὐτοῦ, μεγαλειότητος ἐποφθείημεν, καὶ δόξης ἐπιτύχοιμεν, ἣν κατιδεῖν ἠξιώθησαν, Ἀποστόλων οἱ πρόκριτοι, μυστικῶς ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ.

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Δεῦτε νῦν τὴν κρείττονα, ἀλλοιωθέντες ἀλλοίωσιν, ἑαυτοὺς εἰς τὴν αὔριον, καλῶς εὐτρεπίσωμεν, ἐν ὄρει προσβῆναι, Θεοῦ τῷ ἁγίῳ, τὴν ἀναλλοίωτον Χριστοῦ, δόξαν ἀστράπτουσαν κατοπτεύσοντες, λαμπρῶς ὑπὲρ τὸν ἥλιον· καὶ τὸ τρισδὸν αὐγαζόμενοι, φῶς ἐν τούτῳ δοξάσωμεν, τὴν αὐτοῦ συγκατάβασιν.

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἀγίου γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Φοινηθεῖσαν ἐν αἵματι, τῆς σαρκός σου ἐνδέδυσαι, πορφυρίδα ἔνδοξε θεία χάριτι· καὶ κορυφῇ σῇ διάδημα, ἐπαναδησάμενος, ἀφθαρσίας κοινωνόν, τοῦ Σταυροῦ τε τὸ τρόπαιον, Μάρτυς πάνσοφε, δεξιᾷ περιφέρων ὥς περ σκῆπτρον, τῷ Χριστῷ συμβασιλεύεις, διὰ παντὸς εὐφραινόμενος.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Στρατιώτης ἀήττητος, ἐγνωρίσθης Εὐσίγνιε· τοῦ Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ γὰρ συμφραξάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἐξελέλυσθας, ἐχθροῦ

πολεμήτορος, καὶ κατέρῳαξας αὐτόν, ἀριστεύσας λαμπρότατα, καὶ τὸν στέφανον, εἰληφῳς τὸν τῆς νίκης ἐκ τοῦ μόνου, ἀθλοθέτου καὶ Δεσπότη, καὶ εἰς ἀεὶ βασιλεύοντος.

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τοῖς τιμίοις σου πάθεσι, πάθος τίμιον ἔνδοξε, ἀθλητὰ Εὐσίγνιε ἐξεικόνισας· καὶ νικηφόρος γενόμενος, τὴν ἄνω μητρόπολιν, μετὰ πάντων κατοικεῖς, ἀθλοφόρων γηθόμενος, καὶ θεούμενος, κατὰ μέθεξιν θείαν· διὰ τοῦτο, τὴν σεπτὴν σου καὶ ἀγίαν, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος Πά ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τῶς
αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Δ ευ τε α να βω ω μεν εις το Ο ο ο ρο
ος Κυ ρι ι ι ι και εις τον οι κον τῶ Θε ε
ῶ ῶ ῶ ῶ ῶ η η η η μων και θε α σω με

θα την δο ο ο ξα αν της με τα μορ φω ω σε
ως α αυ τῶ δο ξαν ως μο νο γε νῶ ῶς πα α
α ρα α Πα α α τρος φω τι προ σλα α α βω

Ἄνευ εισόδου.

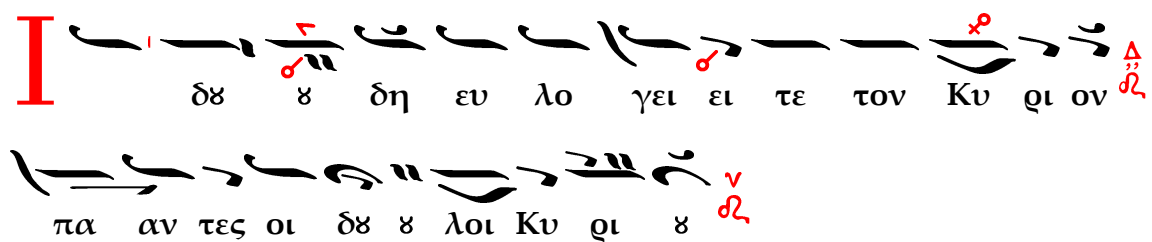
Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
 Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐσπέρας, προκείμενον.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

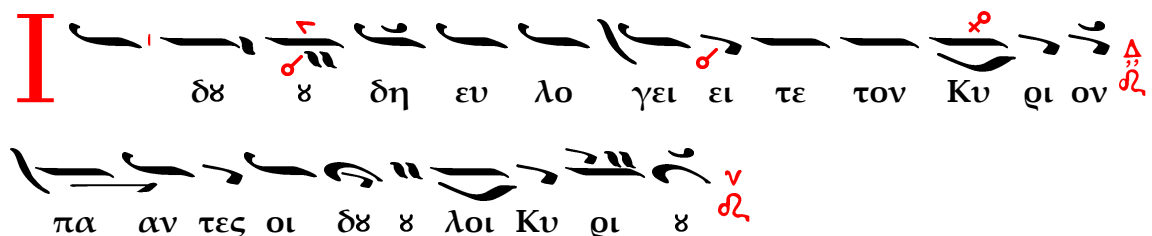
Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς

Θε ου ημων

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν

Ι δὲ δὲ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ

πα αν τες οι δὲ δὲ λοι Κυ ρι ι δ δ δ δ ν

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ἦχος Δ Δι - Θ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ Δ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ και

ει σα κδ σον της προς ευ χη ης μδ Δ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ Δ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε Δ κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με Δ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται αι μδ Ζ' εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Ἡχος ἔ πα ρ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϛ

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

πα σαστας η με ραστηςζω ης μδ

φοβηθήσομαι κακά

ο τι συ υ μετ ε μδ ς ς ει

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μϞ Ϙ Ϙ

Ἐχθος ἀνὴρ ἔστω Κεφ

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

σαι τα ρηματα ταυ στο ματος μη

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι
και ο Κυριος

αντιληπτωρ της ψυχης μου

Ο Θεος εν τω ονοματι σου σωσον με

και εν τη δυναμει σου κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι

8 τ8 ποιησαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη
ο θεν η χει

η βοηθεια μου

Η βοηθεια αμπαρα Κυρι ι ι

8 τ8 ποιησαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ
φυ λα χει

την ψυχην σου ο Κυριος

Η βο η θει α μ πα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος ρα φ

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μς ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρω σαι αι με

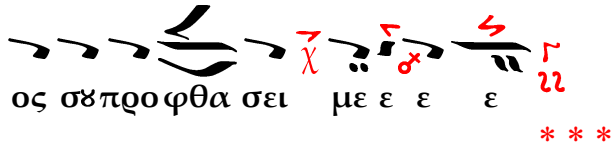
Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε ο

Ἐὰν δὲν γίνη Εἴσοδος, εὐθὺς μετὰ τὸ προκείμενο ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸ Καταξίωσον.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,

εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέγγει τῶν ἀρετῶν, ἐκλάμποντες προσβῶμεν, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, ὁψόμενοι τὴν θείαν, Κυρίου Μεταμόρφωσιν.

Στίχ. Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας. (πη' 12)

Σῆμα θεοπρεπές, Θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἐκλάμψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμὼν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. (πη' 13)

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστὸς ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρει, Θαβὼρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν Θεότητα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ Δι' Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Ο εν τω ο ρει τω θα βωρ με τα μορ φω θεις εν
δο ξη η Χρι στε ε ε ε ε ο ο Θε ε ε ος
και υ πο δει ξας τοις μα θη η ται αι αις σθ την δο ξαν
της ση ης θε ο ο τη η η η τος κα ταυ
γα σον και η η μας τω φω τι της ση η η ης ε πι
γνω ω ω σε ε ε ε ως και ο δη γη η σον εν τη
τρι ι βω ω τω ω ων ε ε εν το λω ων σθ ως μο νος
α γα θος και φι λα α αν θρω ω ω ω πο ο
ο ος

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ
ᾠδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

καὶ εὐθὺς
Ἡ παράκλησις.

τὸ 2025 ἢ μικρό.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον
(Ποίημα Θεοστηρίκτου μοναχοῦ· οἱ δὲ Θεοφάνους)

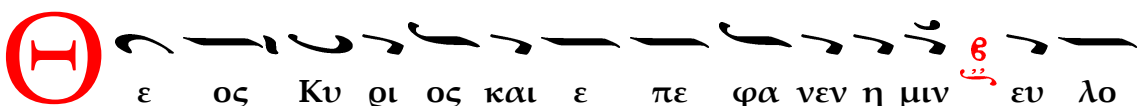
Ὁ ἀναγνώστης:

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἰχθὺς ὁ Δι-θεῖ

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ χης
Δεσ ποι να βο η θη η σον εφ η μιν σπλαγ χνι
σθει σα σπευ σον α πολ λυ με ε θα υ πο πλη
θς πται σμα των μη α πο στρε ψης σς δλ λς
κε νς σε γαρ και μο νηνελ πι δα κε κτη με θα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι. Θ .

Ὁ υ σ ι ω π η η σ ω ω μ ε ν π ο τ ε Θ ε ο τ ο κ ε
τας δυ να σ τει ει α ας σ λ α λειν οι α να ξι οι
ει μη γαρ συ προ ἱ στα σο πρε σβε ευ ου σα τις
η μας ερ ρυ σα α το εκ το σ των κιν δυ νων
τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ θε ρης
ουκ α πο στω μεν Δε σποι να εκ σου σης γαρ δ
λ ρς σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῶμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι

τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς
στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ
ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω
τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ
θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Υ γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν και την αι
γυ πτι ι αν μο χθη ρι αν δι α φυ γων ο Ισ ρα
η λι της α νε βο ο α τω Λυ τρω τη και Θε
ω ημων α σω μεν

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ολ λοις συ νε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φε ευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ
τς Λο γς και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει
νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π α θων με τα ρατ τς σι προ σβο λαι πολ λης α

θυ μι ι ας ε μπι πλωσαι μς την ψυ χην ει ρη νευ

σον Κο ρη τη γα λη η νη τη τς Υι ου και Θε

ου σς Πα να μω με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ω τη ρα τε κς σαν σε και Θε ον δυ σω πω

Παρ θε ε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν

προ σφευ γων α να τει ει νω και την ψυ χην και την

δι α νοι αν

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ν ο σς ντα τω σω μα και την ψυ χην ε πι

σκο πης θει ει ας και προ νοι ας της πα ρα σς α ξι

ω σον μο νη Θε ο μη η τορ ως α γα θη α

γα θς τε λο χευ τρι α

Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ο υ ρα νι ας α ψι ι δος ο ρο φος γε Κυ ρι
ε και της Εκ κλη σι ας δο μη η τορ συ με στε ρε
ω σον εν τη α γα πη τη ση των ε φε των η
α κρο της των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν
θρω πε

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Π ρο στα σι αν και σκε ε πην ζω ης ε μης τι θη
μι σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε ε νε συ με κυ βερ
νη σον προς τον λι με να σ των α γα θων η αι
τι α των πι στων το στη ρι γμα μο νη πα νυμ νη
τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Ι κε τευ ω Παρ θε ε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον

και της α θυ μι ας την ζα α λην δι α σκε δασαι
μδ σου γαρ Θε ο νυμ φε τον αρ χη γοντης γα
λη νης τον Χρι ζον ε κυ η σας μο νη πα να χρα
ντε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Ε υ ερ γε την τε κδ ς σα τον των κα λων αι τι
ον της ευ ερ γε σι ας τον πλδ ς τον πα σιν α να
βλυ σον πα ντα γαρ δυ νασαι ως δυ να τον εν
ι σχυ ι τον Χρι ζον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι
στε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Χ α λε παις αρ ρω στι ι αις και νο σε ροις πα θε
σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε ε νε συ μοι βο η
θη σον των ι α μα των γαρ α νελ λι πη σε

γι νω σκω ^ρθη σαυ ρον Πα να μω με τον α δα πα νη

τον ^ρ

Δ ι α α σω σον ^ρα πο κιν δυ νων τς

δς ς λς σς Θε ο το κε ^ρο τι παν τες με τα Θε

ον εις σε κα τα φευγο μεν ^ρως αρ ρη κτον τει χος και

προ ο στα σι αν ^ρ

Ε πι ι βλε ψον ^ρεν ευ με νει α πα

νυ υμ νη τε Θε ο το κε ^ρε πι την ε μην χα λε

πην τς σω μα α τος κα κω σιν ^ρκαι ι α σαι της ψυ

χης μς ς το αλ γο ο ο ος ^ρ

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε ς πη γη τς κο σμϷ κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

ᾠδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Γα ρ

Ει σα κη κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι
ι ας σϷ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα
ερ γα σϷ και ε δο ξα σα σϷ την Θε ο τη τα

Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Των πα θων μϷ τον τα ραχον η τον κυ βερ νη
η την τε κϷ σα Κυ ρι ον και τον κλυ δω να κα
τευ να σον των ε μων πται σμα των Θε ο νυμφευ τε
Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ σπλα γχνι ας την α βυσσον ε πι κα λθ με

ε νω της σης πα ρα σχ8 μοι η τον ευσ πλαγχνον κυ

η σα σα και Σω τη ρα παν των των υ μνην των σε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Α πο λαυ ον τες Πα να γνε των σων δω ρη μα

α των ευ χα ρι στη ρι ον α να μελ πο μεν ε

φυ μνιον οι γι νω σκο ντες σε Θε ο μη το ρα

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ο ι ελ πι δα και στη ρι γμα και της σω τη ρι

ι ας τει χος α κρα δαν τον κε κτη με νοι σε Πα

νυ μνη τε δυ σχε ρει ας πα σης εκ λυ τ8ς με θα

Ὡδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Φ ω τι σον η μας τοις προ σταγ μα σι σ8 Κυ ρι

ε και τω βρα χι ο νι σ8 τω υ ψη λω την

σην ει ρη νη πα ρα σχη η μιν φι λανθρω πε
Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε μπ λη σον Α γνη ευ φορ ο συ νης την καρ δι αν

μδ την σην α κη ρα τον δι δω σα χα ραν της

ευ φορ ο συ νης η γεν νη σα σα τον αι τι ον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Λ υ τρωσαι η μας εκ κιν δυ νων Θε ο το

κε Α γνη η αι ω νι αν τε κω σα λυ τρω σιν

και την ει ρη νην την παντα νδ ον υ περ ε χω σαν

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Λ υ σον την α χλυν των πται σμα των μδ Θε ο νυμ

φε τω φω τι σμω της σης λαμ προ τη τος η φως

τε κω σα το θει ει ον και προ αι ω νι ον

Κ αι νυν και α ει και εις τω αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ι α σαι Α γνη των πα θων μὲ την α σθε νει αν

ε πι σκο πης σθ α ξι ω σα σα και την υ

γει αν τη πρε σβει α σθ πα ρα σχο μοι

Ὡδὴ Γ'. Ὁ εἰρμός.

Τ ην δε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και

αυ τω α πα γγε λω ω μὲ τας θλιψεις ο τι κα κων

η ψυ χη μὲ πλη η σθη και η ζω η μὲ τω

α α δη προ σηγ γι σε και δε ο μαι ως Ι ω νας

εκ φθο ρας ο Θε ος με α να γα γε

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θ α να τῶ και της φθο ρας ως ε σω σεν ε

αυ τον εκ δε δω κω ως τω θα να τῶ την τη φθο ρα

και θα να τῶ μὲ φυ υ σιν κα τα σχε θει σαν Παρ

θε νε δυ σω πη σον τον Κυ ρι ον σθ και Υι ον της

εχ θρων κα κῶρ γι ας με ρυ σα σθαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Π ρο στα την σε της ζω ης ε πι σταμαι και

φρσ ραν ασφα λε στα α την Παρ θε νε των πει ρα σμων

δι α λυ ου σαν ο ο χλον και ε πη ρει ας δαι

μο νων ε λαν νσ σαν και δε ο μαι δι α παν τος

εκ φθο ρας των πα θων μσ ρυ σθηναι με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ω ς τει χος κα τα φυ γης κε κτη με θα και

ψυ χων σε πα ντε λη η σω τη ρι αν και πλα τυ σμον

εν ταις θλι ψε σι Κο ο ρη και τω φω τι σσ α

ει α γαλ λο με θα ω Δεσ ποινα και νυν η μας

των πα θων και κιν δυ νων δι α σω σον

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ε ν κλι νη νυν α σθε νων κα τα κειμαι και

ουκ εστιν ιασις τη σαρκι μὲν ἀλλ ἡ Θεον
 και Σωτηρα τὸ κοοσμικὸν και τον λυτηρα των
 νοσων κυ η σα σα σου δε ομαιτης α γα θης
 εκ φθορας νοση μα των α ναστησον
 ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας
 δε ὅ λας σε Θεο το κε ο τι παντες με τα Θε
 ον εις σε καταφευγομεν ως αρρηκτον τειχος και
 προ οστα σι αν
 Α α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο
 γον α νερμη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σωπησον ως ε χσ σα μη τρι κην πα
 αρρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει

(κώμη, νήσῳ) ταύτη, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἢ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακαι αι
σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποιητην αμετα
αθε τε μη παριδης αμαρτων δεησεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειαν και σπευ
σον εις ικεσιαν η προστατευου
σα αει Θεο το κει των τιμωντων σε

Ἦχος Βου Σ

Εκνεοτητος μου πολ λαπολει με παα
θη αλλ αυτος αν τι λαβου και σω σον Σωτηρ μου
(δεις)

Οι μιουντες Σιων αισχυνθητε απο του Κυ

Δόξα...

Καὶ νῦν...

Ἰχθὺς ἡ Βοῦ ξ.

Στίχ. 7 Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. 6

32

α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τς ο νο μα το ος σς
 εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σς μνη σθη η σο μαι εν πα
 ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. α' 39-49, 56).

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἡσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις

αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ ὥσεί μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Πα τερ Λο γε Πνε ευ μα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα

λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα των

Κ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μ η κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα

σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
 ε η σιν τϑ ι κε τϑ σϑ θλι ψις γα αρ ε χει
 με φε ε ρειν ου δυ ναμαι των δαι μο ο νων τα το
 ξευ μα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πϑ προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν το θεν πο λε μϑ με νος και πα ρα μν
 θι αν ουκ ε χω πλην σϑ Δε σποι να τϑ κο σμϑ ελ πις και
 προ στα σι α των πι ζων μη μϑ πα ρι δης την
 δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σϑ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χϑ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μϑ με νων η η

ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
 μο νηπροστα σι α τωνπι στω ω ων

Ὁ ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

Ὤδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλβ Γα ρ

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας κατὰ νησαντες Παι
 δεσεν Βαβυλῶνι ποτε τηπιζει της Τρι αδος
 την φλογα της καμιι νθ κατε πατησαν ψαλλον
 τες ω των Πατε ερων ημων Θεος ευ

λο ο γη τος ει

Τροπάρια.

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Την η μων σω τη ρι ι αν ως η θε λη σας Σω

τερ οι κο νο μη σας θαι εν μητρα της Παρ θε νς κα

τω κη σας τω κο ο σμω ην προ στα τιν α νε δει ξας

ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ λο ο

γη τος ει

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Θε λη την τ ε λε ε ρς ον ε γεν νη σας Μη

τερ α γνη δυ σω πη σον ρυ σθη ναι των πται σμα των ψυ

χης τε μο λυ σμα α των τς εν πι στει κραυ γα ζον

τας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ

λο ο γη τος ει

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Θ η σαυ ρον σω τη ρι ι ας και πη γην α φθα ρ
σι ας την σε κυ η σα σαν και πυργον α σφα λει ας
και θυ ραν με τα νοι οι ας τοις κραυ γα ζουσιν ε δει
ξας ο των Πα τε ε ρων η μων Θε ος ευ
λο ο γη τος ει

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Σ ω μα των μα λα κι ας και ψυ χων αρ ρω στι
ι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο θω προ σι ον των
τη σκε πη σθ τη θει ει α θε ρα πευ ει ν α ξι ω
σον η τον Σω τη η ρα Χρι σον η μιν α
πο ο τε κσ σα

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Τ ον Βα σι λε ε α των ου ρα νων ον υ μν
σι στρα τι αι των Α γγε ε λων υμ νει τε και υ περ
υ ψη σ τε εις παν τας τς αι ω νας

Τροπάρια.

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ς βο η θει ει ας της πα ρα σθ δε ο με

ν ς μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υμ νον τας και υ περ

υ ψθ ον τας σε Κο ρη ει εις αι ω νας

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ων ι α μα α των το δα ψι λες ε πι χε

εις τοις πι στως υ μν θ σι σε Παρ θε νε και υ περ

υ ψθ ο σι τον α φρα στο ον σθ το κον

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Τ ας α σθε νει ει ας μ θ της ψυ χης ι α τρευ εις

και σαρ κος τας ο δυ υ νας Παρ θε νε ι να σε δο

ξα α ζω την Κε χα ρι ι τω με νην

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ω νων α μην

Των πειρασμών σου τας προσβολάς εκδιώ-
κεις και παθώντας εφοοδός Παρθενέοθεν σε-
υμνήσμεν εἰς πάντας τῶν αἰώνων
ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός. (ψάλλεται).

Κυριώστε ο τοκόν σε ομολογῶ-
μεν οἱ διὰ σῶσέ σε σήμενοι Παρθε-
νέα γνή-
συν Ἀσωματοῖς χοροῖς σε μεγαλυνόντες
Τροπάρια.

Υπεράγια Θεοτοκέ σώνη μας

Ροήν των δακρύων μη αποποιή-
σης ἡ τὸν πάντοτε εκπροσώπων δακρυ-
ον-
φηρήκοτα Παρθενέ Χρῖσόν κυήσασα

Υπεράγια Θεοτοκέ σώνη μας

Χάρας μὴ καρδιαν πληρώσον Παρθε-
νέ ἡ τῆς χάρας δεξαμένη το πλῆρωμά της
αμαρτίας τὴν λυπὴν ἐξαφανίσασα

Υπεράγια Θεοτοκέ σώνη μας

Λ ι μην και προ στα σι α των σοι προ σφευ γο ον
των γε νου Παρ θε νε και τει χος α κρα δα ντον κα
τα φυ γη τε και σκε πη και α γαλ λι α μα

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Φ ω τος σθ ταις α κτι σι λαμ πρυ νον Παρ θε ε
νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι ω κς σα τς
ευ σε βως Θε ο το κον σε κα τα γγε λον τας

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Κ α κω σε ως εν το πω τω της α σθε νει ει
ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε ρα πευ σον εξ
αρ ρω στι ας εις ρω σιν με τα σκευ α ζς σα

Καὶ εὐθύς, τό·

Α ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον την α ει μα κα

ρι ζον και πανα μω μη τον και μη η τε ρα τδ 8

Θε 8 ημων

Την τι μι ω τε εραντων Χε ρ8 βιμ και εν δο

ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τωστων Σε ρα

φιμ την α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε

κ8 8 σαν την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα

λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Την υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα

θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ

τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι

ναν τδ κο σμ8 υμ νο ις τι μη σω μεν

Απο των πολ λω ων μα α μα ρ τι ων α σθε

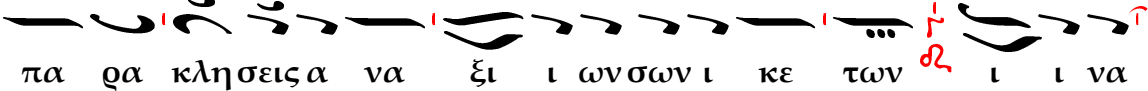
νει το σω ω μα α σθε νει μα και η ψυ χη προς σε

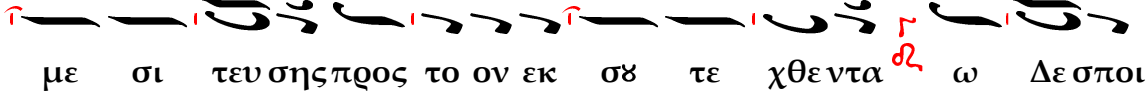
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις

 α πηλ πι σμε ενων συ υ μοιβο η θη σον

 ε σποι να και Μη τη ηρ τϛ Λυ τρω τϛ δε ξαι

 πα ρα κλησεις α να ξι ι ων σων ι κε των ι ι να

 με σι τευ σης προς το ον εκ σϛ τε χθεν τα ω Δε σποι

 να τϛ κο σμϛ γε νου με σι τρι α

 αλ λο μεν προ θυ υ μως σοι την ω δην νυν τη

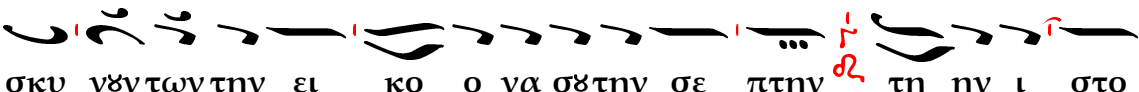

 πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χαρ μο νι κως με τα

 τϛ Προ δρο ο μϛ και παν των των Α γι ι ων δυ

 σω πει Θε ο το ο κε τϛ οικτει ρη ησαι η μας

 λα λα τα χει λη των α σε βων των μη προ

 σκυ νων των την ει κο ο να σϛ την σε πτην τη ην ι στο

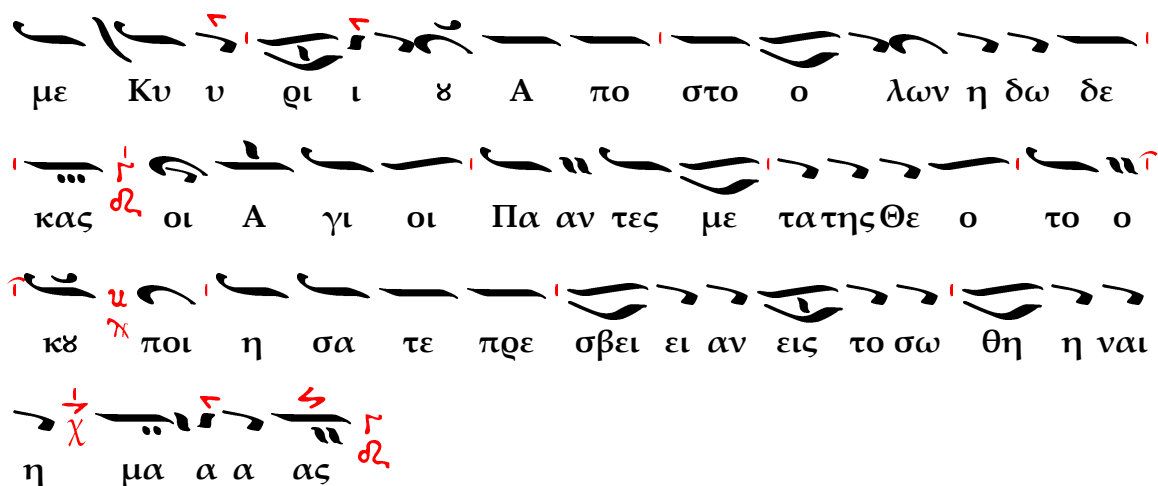

 ρη θει σαν υ πο ο τϛ Α πο στο λϛ Λϛ κα ι ε

 ρω τα τϛ την Ο δη γη τρι αν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

 α σαι των Α γγε ε λων αι ζρα τι αι Προ δρο

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
 (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
 ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
 καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

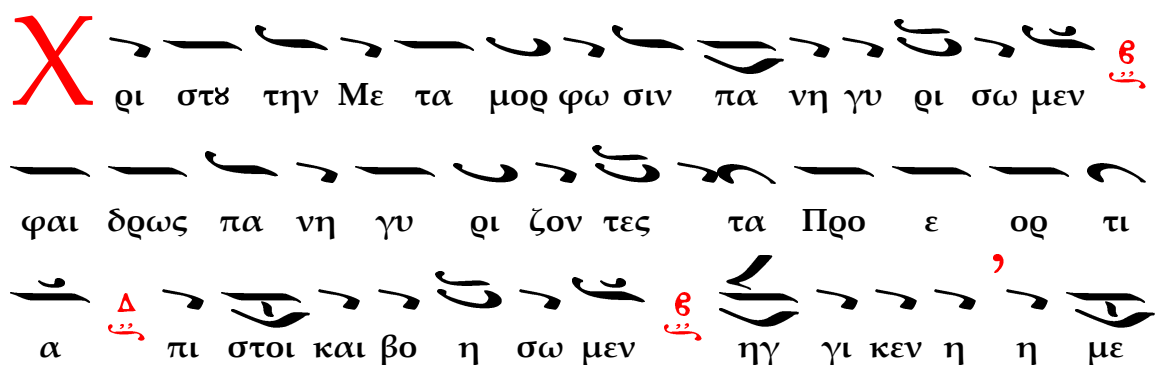
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου·
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ
 καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
 ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

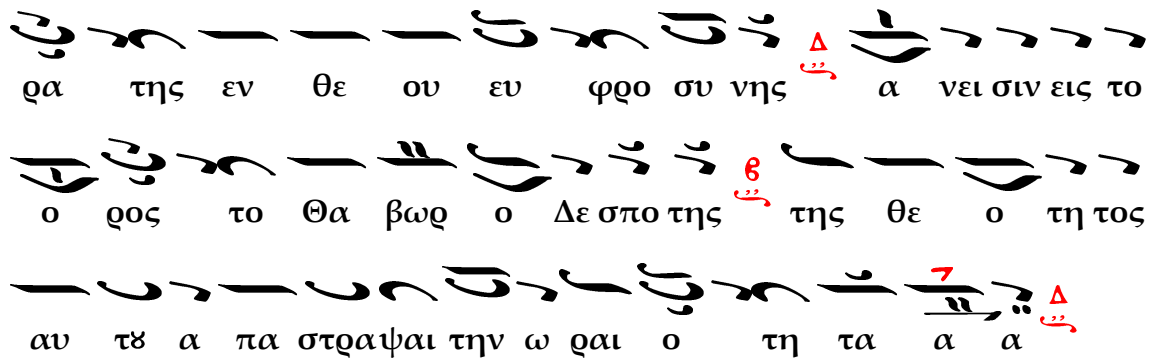
Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Τῆς Ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι. —

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, φάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Δι Θ

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σθ
χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
ε ερ τθ ς ς ς Θε ς ς ς τθ ς Υ υ ψι ι ι

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δού-λους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

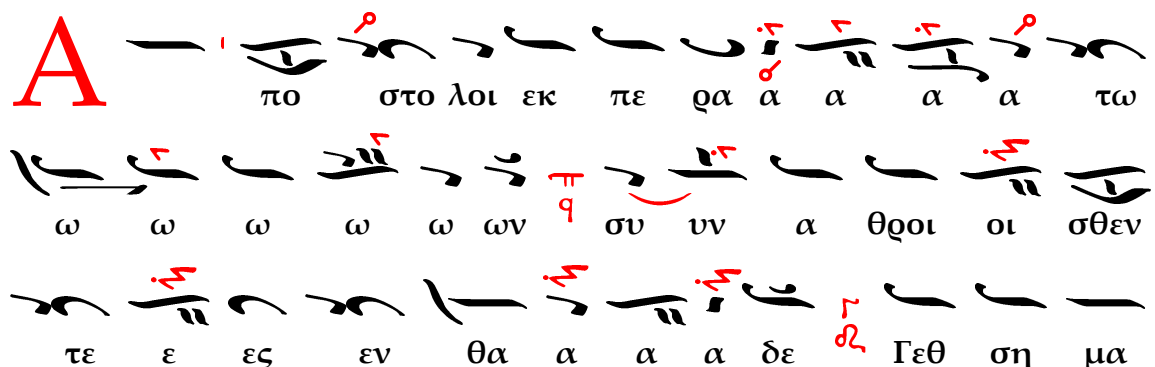
Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ φάλλωνται, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς φάλλονται παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

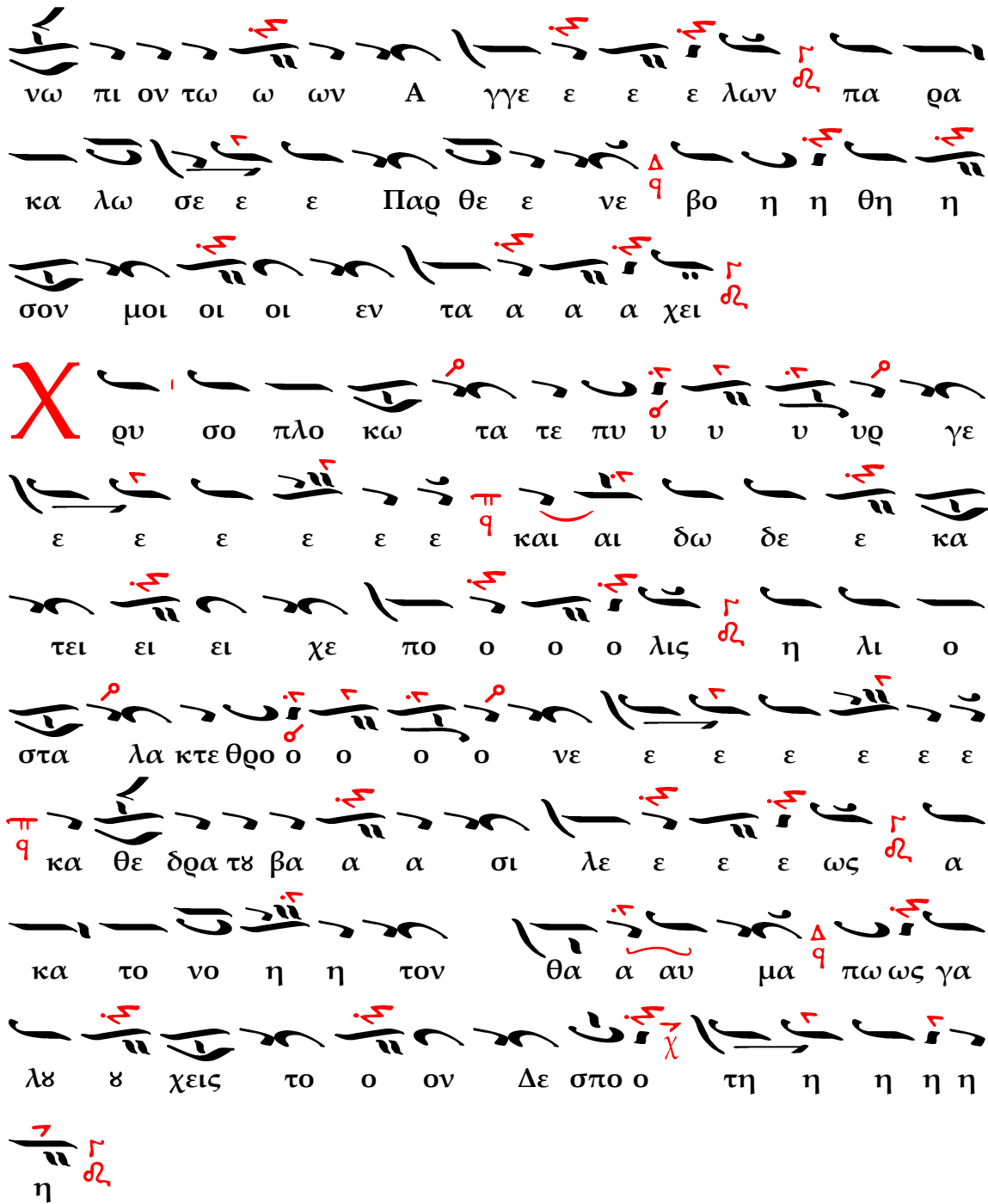
Ἦχος Γα ρ

νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω
 ω κη δευ σα α τε μ8 8 8 το σω ω ω ω
 μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ8 πα ρα
 α λα α βε μ8 8 8 το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
 ε λω ω ω ω ω ω ω ν τω ω ν θλι βο με ε
 ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
 στα α α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
 θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
 αν τι λα β8 μ8 8 και ρυ υ υ σαι τω ω ν
 αι ω ω νι ω ω ω ν βα σα α α ανων

Κ αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε
 ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α
 α αν θρω πο ον Θε ον μη μ8 ε ε λεγ ξη
 τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει εις ε

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.